

Territori i projecte

Posició geoestratègica i eixos de comunicació històrics.

En una posició lleugerament occidental dins de la Plana del Segrà trobem el municipi d'Alguairó, tot just a 15 Km al nord de Lleida i en contacte amb el terme municipal d'Almenar pel nord, amb els de Torrefarrera (enclavament de Malpartit) i Vilanova de Segrà pel sud, amb els d'Albosa i el de la Portella per l'est i amb el d'Almacelles per l'oest.

El trobar-nos en un context planer no garanteix l'absència de desnivells, de fet el terme d'Alguairó apareix fraccionat en dues grans estructures morfològiques que propicien un paisatge esglaonat en direcció est - oest.

A l'est el pas de la Noguera Ribagorçana dona lloc a un paisatge deprimit que optimitza les comunicacions nord-sud. En l'extrem oest d'aquesta estructura i al peu del pla elevat que constitueix l'esglaió superior de terme apareix el nucli de població del qual partien les principals vies de comunicació.

La localització del nucli de població al mig del segment que pren per extrems la ciutat de Lleida i la porta occidental del Pirineu català dota Alguairó d'una posició geoestratègica que esdevindrà clau en el seu esdevenir.

Actualment el principal eix de comunicació que passa per Alguairó és la Nacional 230 conseqüència de la localització del municipi en situació tangencial respecte de la recta que condueix de la capital del Segrà al sector occidental del Pirineu català a través de la vall de la Noguera Ribagorçana. Aquesta via nord-sud, afavoreix la relació d'Alguairó amb els nuclis situats sobre d'ella, i sobretot amb els municipis veïns de Rosselló i Almenar.

Més febles són les comunicacions cap a l'oest i l'est, conseqüència de la dificultat d'abordar el pla per una banda i de la necessitat de travessar la Noguera Ribagorçana per l'altra. D'entre les vies de l'oest cal destacar el camí que condueix a Almacelles, mentre que en l'est, la via més important és aquella que ens porta a Balaguer passant per la Portella i Albosa.

Les noves implantacions estratègiques; aeroport i autovia.

Existeix desigualtat entre els eixos de comunicació nord-sud i els eixos de comunicació est-oest, no obstant, aquesta situació desigual pot matissar-se notablement en els pròxims anys en relació amb les noves implantacions estratègiques.

L'aeroport

La designació del Pla d'Alguairó com a "seu" del futur aeroport de Lleida reforçarà les comunicacions "horizontals" del municipi, o com a mínim millorarà la comunicació amb el seu veí occidental: Almacelles. Recordem que l'aeroport es situarà en el pla occidental d'Alguairó, no molt lluny de la zona de contacte entre ambdós municipis. Convé recordar també que un dels factors que ha jugat en favor de la candidatura d'Alguairó ha estat la "potencialitat comunicativa del pla", condició donada per la localització del pla enmig de dos dels principals eixos de comunicació que parteixen de la capital penitina: la carretera d'Ossa (N-240) i la carretera de Vielha (N-230). En aquest context, no és difícil de predir quin serà la via que es veurà reforçada de tal actuació: el camí d'Alguairó a Almacelles.

- En primer lloc, perquè vertebrarà el pla que acollirà l'aeroport.
- En segon lloc, perquè esdevé la tangent perfecta de les dues vies prèviament mencionades, així com també de les futures autovies que uniran Lleida amb Vielha i Ossa.
- En tercer i últim lloc, perquè comunica Alguairó amb el seu nucli veí més important i fins al moment dels més mal comunicats.

L'autovia de Vielha

Sembla ser que amb la construcció de l'autovia de Vielha, es retornarà a la comunicació Lleida - Alguairó via Pla. Aquesta localització permetrà cobrir les necessitats de comunicació i al mateix temps no tindrà conseqüències negatives per al creixement urbà que, a causa del desnivell, es produeix en direcció oposada.

Per altra banda, tot i tractar-se d'una nova infraestructura nord-sud, permet salvar l'obstacle que representa el pla de cara a les comunicacions laterals. Difícilment la construcció d'aquesta obra es mostrarà indiferent davant l'aparició de l'aeroport. La lògica d'interconnectivitat, ens fa pensar que ambdues estructures es projectaran des d'una perspectiva conjunta, amb la qual cosa el pas de l'autovia pot incidir indirectament en la millora de l'eix Alguairó - Almacelles.

D'aquesta manera l'eix Alguairó - Balaguer quedarà en un segon pla que podria millorar lleugerament en el cas d'actuar sobre el camí d'Alguairó a la Portella i el camí d'Albosa a Balaguer.

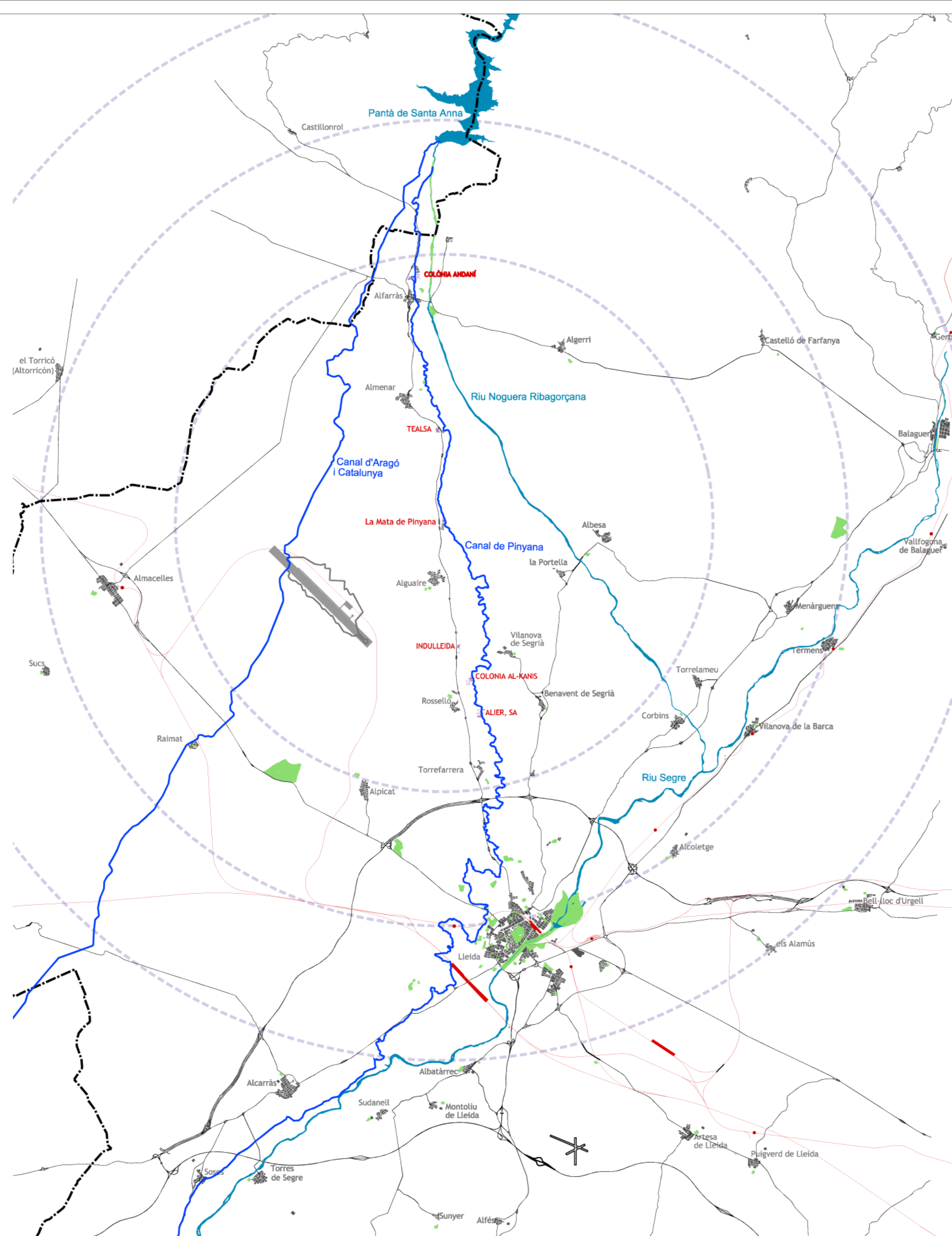
El sistema urbà de Lleida

L'expansió del mode de vida urbà, fa que actualment sigui difícil analitzar les relacions Alguairó - Lleida mitjançant contraposicions tradicionals com: poble - ciutat, urbà - rural, etc. Aquestes polaritats poden resultar funcionals en altres temps però en l'actualitat deformen la realitat i resulta més fidedigne parlar en termes de "sistema urbà de Lleida".

Alguairó no ha experimentat encara la transformació residencial dels municipis més pròxims a la capital, però les relacions laborals i de mercat amb la capital són particularment intenses. I no podríem trobar un exemple més clar de la pertinença d'Alguairó al sistema urbà de Lleida que la implantació del futur aeroport; ningú dubtarà que els 15 km i els escassos 10 minuts que separen ambdues poblacions han influït en tal decisió. Però amb l'aeroport no acaba tot, sinó que més aviat comença. Sovint la creació d'infraestructures de tal magnitud, van acompanyades amb actuacions indirectes que per exemple poden consistir en millorar les estructures existents, amb la qual cosa s'obren noves oportunitats pel territori.

Així la implantació d'una comunicació amb voluntat clarament comercial pot acabar atraient usos industrials i fins i tot residencials. Recordem que la millora dels eixos de comunicació al costat de l'increment del preu del sòl poden transportar el moviment perturbat a una segona estera respecte de Lleida dins la qual trobaríem Alguairó.

Encara que aquestes perspectives puguin resultar positives des d'un punt de vista econòmic, cal valorar la possibilitat que el creixement econòmic porti de la mà, problemàtiques a nivell social. Aquest és un fet que tot i semblar contradictori no ho és en absolut, doncs si els canvis econòmics es materialitzen en canvis demogràfics, s'ha de predir un possible xoc entre els interessos dels nousvinguts i els dels "antics" residents

el canal de Pinyana com a eix d'unió entre els centres productius del territori

